Samenvatting van de 209 samenvattingen zienswijzen – AZC Boekelsedijk

Doel en uitgangspunten

Deze samenvatting is opgesteld door een bezorgde bewoner ten behoeve van de **commissievergadering van 5 februari 2026** en richt zich op **raadsleden en publiek**. De tekst geeft een **inhoudelijk en thematisch overzicht van de ingediende zienswijzen** tegen de verlening van een omgevingsvergunning voor een asielzoekerscentrum (AZC) aan de Boekelsedijk in Uden.

In deze samenvatting worden **geen standpunten, conclusies of rechtvaardigingen van het college** weergegeven. De focus ligt uitsluitend op de tekst van de indiener:

- de aard en omvang van de zorgen uit de samenleving;
- de terugkerende patronen in de zienswijzen;
- de onderliggende spanningen die relevant zijn voor politieke afweging.

Omvang en karakter van de zienswijzen

In totaal zijn **209 reacties** ontvangen, waarvan het overgrote deel kritisch tot zeer kritisch is. Slechts een klein aantal indieners spreekt expliciet steun uit voor de ontwikkeling.

De toon van de zienswijzen varieert van zakelijk en inhoudelijk tot emotioneel en fel. Wat opvalt is dat veel indieners aangeven zich **niet gehoord, niet serieus genomen en overvallen** te voelen door het proces. In veel zienswijzen wordt niet alleen bezwaar gemaakt tegen het plan zelf, maar ook tegen de wijze waarop besluitvorming en communicatie hebben plaatsgevonden.

Een belangrijk terugkerend gevoel is dat de maatregel wordt ervaren als iets dat de gemeenschap **overkomt**, in plaats van iets dat **samen** is afgewogen.

Veiligheid en veiligheidsbeleving (dominant thema)

Veruit het meest genoemde thema is **(sociale) veiligheid**, in het bijzonder de veiligheid van:

- schoolgaande kinderen die dagelijks langs de locatie fietsen;
- kinderen en jongeren die gebruikmaken van het sportpark;
- vrouwen en alleenreizenden in de avonduren.

Veel indieners maken nadrukkelijk onderscheid tussen **objectieve veiligheid** en **ervaren veiligheid**, waarbij zij aangeven dat juist die laatste doorslaggevend is voor leefbaarheid. Zij stellen dat een sportpark en belangrijke fietsroute voor jeugd fundamenteel onverenigbaar zijn met grootschalige opvang van mensen met trauma's en uiteenlopende culturele achtergronden.

Een veelgehoorde zorg is dat toezicht, camera's en beveiliging niet worden gezien als geruststellend, maar juist als bevestiging dat er kennelijk een risico bestaat. Beveiligingsmaatregelen worden door veel indieners benoemd als symptoombestrijding en niet als oplossing.

Ook wordt frequent verwezen naar incidenten elders in het land, waarbij indieners aangeven dat zij deze voorbeelden niet als incidenten zien, maar als structurele risico's.

Verkeersveiligheid en infrastructuur

Een tweede zwaarwegend thema is **verkeersveiligheid**, met name in relatie tot langzaam verkeer. De Boekelsedijk en de nabijgelegen fietstunnel worden door veel indieners beschreven als:

- al druk en onoverzichtelijk;
- onvoldoende verlicht;
- kwetsbaar voor conflicten tussen fietsers, voetgangers en andere gebruikers.

De toevoeging van honderden extra verplaatsingen per dag – ook al betreft het voornamelijk langzaam verkeer – wordt gezien als een reëel veiligheidsrisico, zeker op piekmomenten rond school- en sporttijden. Meerdere zienswijzen stellen dat de infrastructuur **niet is ontworpen voor deze combinatie van functies en intensiteit**.

Locatiekeuze en ruimtelijke geschiktheid

Zeer veel indieners betwisten de geschiktheid van de locatie. De kern van deze bezwaren is dat een **sportpark met jeugdvoorzieningen** principieel ongeschikt wordt geacht voor grootschalige opvang.

De locatie wordt omschreven als:

- sociaal kwetsbaar;
- slecht controleerbaar;
- conflicterend met het open en informele karakter van sport en recreatie.

Daarnaast wordt veelvuldig aangegeven dat alternatieve locaties volgens indieners onvoldoende serieus zijn onderzocht of transparant zijn afgevallen. Dit voedt het beeld dat de locatiekeuze **reeds vaststond** voordat inwoners konden meepraten.

Duur en schaal van de opvang

Veel zienswijzen richten zich op de **omvang (+300 personen)** en vooral de **duur van 10 jaar**. Deze termijn wordt door veel indieners ervaren als feitelijk permanent, zeker in combinatie met eerdere ervaringen waarbij tijdelijke voorzieningen werden verlengd.

Er wordt breed gesteld dat een periode van 10 jaar:

- onvoldoende flexibel is;
- toekomstige generaties bindt aan een besluit van nu;
- niet past bij een locatie die al onder druk staat.

Ook wordt aangegeven dat eerdere communicatie over een kortere termijn het vertrouwen heeft geschaad.

Participatie, draagvlak en vertrouwen

Een groot aantal zienswijzen spreekt expliciet over een **gebrek aan echte participatie**. Inwoners geven aan dat zij wel zijn geïnformeerd, maar niet daadwerkelijk invloed hebben gehad.

Participatie wordt door veel indieners omschreven als:

- te laat gestart;
- te eenzijdig informerend;
- onvoldoende open voor alternatieven.

Dit heeft geleid tot een bredere vertrouwenskwestie richting overheid en bestuur. Voor veel indieners staat niet alleen dit plan ter discussie, maar ook de manier waarop besluiten met grote maatschappelijke impact worden genomen.

Woningnood, prioriteiten en maatschappelijke rechtvaardigheid

Een structureel terugkerend spanningspunt is de relatie met de **woningnood**. Veel indieners ervaren het plan als moeilijk te rijmen met de problemen van starters, jongeren en alleenstaanden binnen de gemeente.

Hoewel inhoudelijk verschillende dossiers, worden deze door inwoners moreel en politiek sterk met elkaar verbonden. Dit leidt tot gevoelens van ongelijkheid en onrechtvaardigheid, los van de juridische scheiding tussen beleidsterreinen.

Samenvattend beeld

De zienswijzen laten een consistent en breed gedragen beeld zien van **maatschappelijke onrust**, met veiligheid, locatie geschiktheid, schaal en vertrouwen als kernpunten. Voor veel indieners overstijgt dit dossier de vraag of opvang nodig is; het raakt aan fundamentele vragen over **leefbaarheid, prioritering en zeggenschap**.

Deze spanning vormt de kern van het politieke vraagstuk dat aan de raad voorligt.

Waar voelen inwoners bestuurlijk falen?

In een groot deel van de zienswijzen wordt – expliciet of impliciet – gesproken over **bestuurlijk falen**. Dit betreft niet één afzonderlijke beslissing, maar een stapeling van ervaringen en signalen.

Veel indieners geven aan dat zij het gevoel hebben dat:

- besluiten feitelijk al vaststonden voordat participatie begon;
- inspraak vooral procedureel was en geen reële invloed had;
- zorgen structureel worden gerelativeerd of juridisch weggefilterd;

- verantwoordelijkheid wordt verschoven naar regels, afspraken en ‘kaders’.

Hierdoor ontstaat het beeld van een overheid die formeel correct handelt, maar maatschappelijk **afstandelijk en defensief** opereert. Voor een aanzienlijk deel van de indieners is dit verlies aan vertrouwen zwaarder dan het concrete plan zelf.

Confrontatie van perspectieven

Wat inwoners ervaren	Wat bestuurlijk vaak wordt verondersteld
Onveiligheid, met name voor kinderen	Veiligheidsrisico’s zijn beheersbaar
Overrompeling door besluitvorming	Zorgvuldig doorlopen procedure
Tijdelijkheid als schijn	Tijdelijkheid als harde randvoorwaarde
Geen echte keuzevrijheid	Participatie is correct ingevuld
Oneerlijke prioriteiten	Dossiers staan los van elkaar

Deze kloof in perspectief verklaart in belangrijke mate de felheid en omvang van de zienswijzen.

Kritische reflectie: vragen die de raad zich moet stellen

1. Is ruimtelijke aanvaardbaarheid voldoende criterium bij ingrijpende maatschappelijke effecten?
2. Hoe zwaar moet **ervaren veiligheid** wegen ten opzichte van objectieve veiligheidsanalyses?
3. Wanneer is participatie juridisch correct, maar maatschappelijk tekortschietend?
4. Wat betekent ‘tijdelijk’ politiek gezien bij een termijn van 10 jaar?
5. Hoe verhoudt lokale autonomie zich tot regionale en nationale opgaven?
6. Wat doet deze besluitvorming met het langetermijnvertrouwen in de overheid?

Verkorte kritische samenvatting

De zienswijzen tegen het AZC Boekelsedijk laten een breed en consistent patroon zien van maatschappelijke onrust. De weerstand richt zich niet alleen op het plan zelf, maar in sterke mate op het **proces**, de **locatiekeuze** en het **gebrek aan ervaren zeggenschap**.

Dominante zorgen

- **Veiligheid en veiligheidsgevoel**, vooral voor kinderen en sporters
- **Ongeschiktheid van een sportparklocatie** voor grootschalige opvang
- **Verkeersveiligheid** op een reeds kwetsbare infrastructuur
- **Duur en schaal** van de opvang (10 jaar, 300 personen)

- **Participatie zonder invloed**, leidend tot vertrouwensverlies

Politieke lading

Voor veel indieners overstijgt dit dossier de vraag of opvang nodig is. Het raakt aan fundamentele vragen over:

- wie beslist;
- wie risico's draagt;
- hoe belangen worden gewogen;
- en of tijdelijke maatregelen werkelijk tijdelijk zijn.

Essentie voor besluitvorming

De kernvraag voor de raad is niet alleen of het plan juridisch kan, maar of het **maatschappelijk te verantwoorden** is, gegeven de schaal, locatie en impact op leefomgeving en vertrouwen.

Rode vlaggen – signalen die politiek niet te negeren zijn

De volgende punten keren zó consistent en indringend terug in de zienswijzen dat zij als **rode vlaggen** kunnen worden beschouwd:

1. **Structureel verlies aan vertrouwen**
   Het gaat niet om incidentele weerstand, maar om een breed gevoeld idee dat besluitvorming los is geraakt van de leefwereld van inwoners.

2. **Veiligheidsgevoel van kinderen als morele grens**
   Veel indieners stellen expliciet dat, ongeacht cijfers of rapporten, het gevoel van onveiligheid voor kinderen voor hen een niet-onderhandelbare grens vormt.

3. **Sportpark als kwetsbare maatschappelijke voorziening**
   De combinatie van jeugd, vrijwilligers, open toegankelijkheid en opvang wordt als fundamenteel problematisch gezien.

4. **'Tijdelijk' verliest geloofwaardigheid**
   Een termijn van 10 jaar wordt breed ervaren als structureel en onomkeerbaar.

5. **Escalatie in plaats van afname van polarisatie**
   Veel indieners vrezen dat doorzetting van het plan maatschappelijke tegenstellingen vergroot.